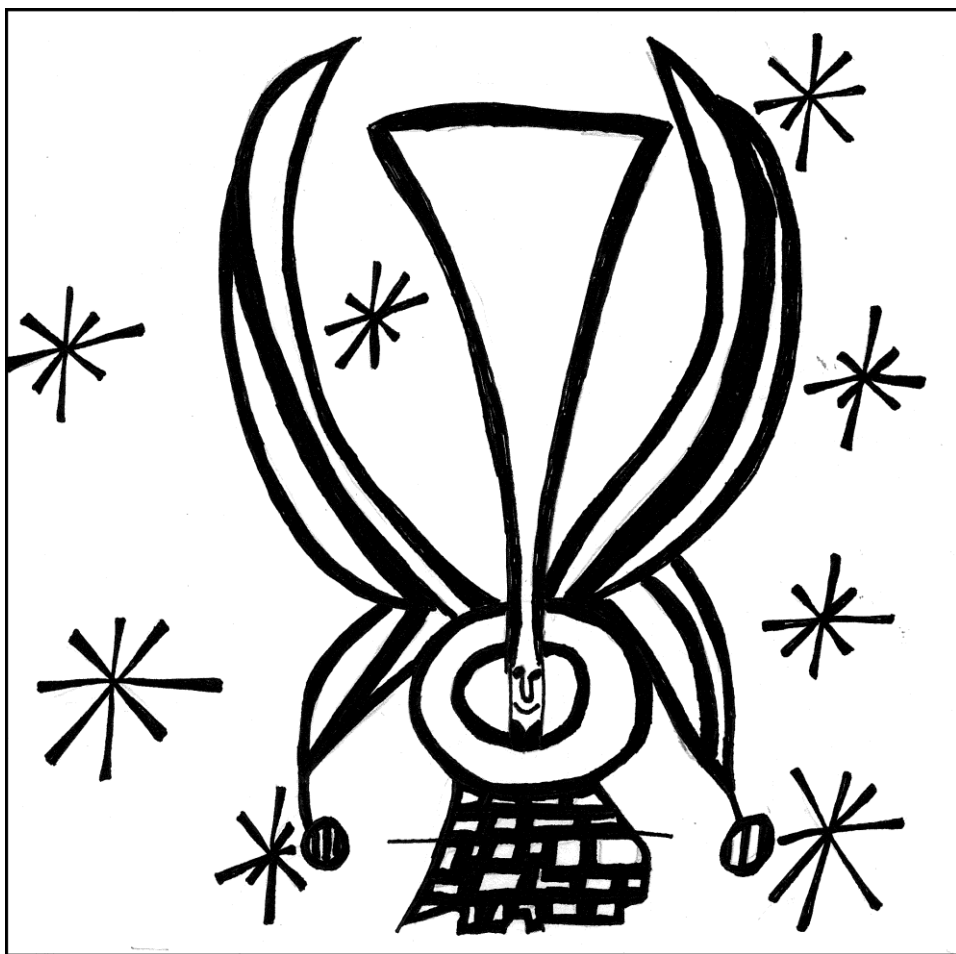

Školáček

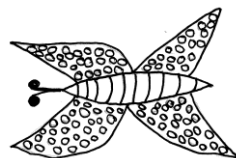

Číslo 26

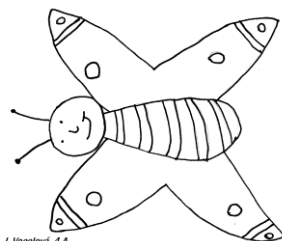
21. 6. 2012

Akademie 2012

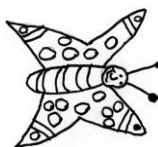
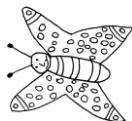
1. Projekt ředitelky školy (D. Šibová)
2. Pěvecký sbor ČERVAŇEK (K. Červený, J. Novák)
3. Tanec s paraplečky, MŠ (A. Novotná, S. Novotná)
4. „Asi?“, MŠ (Z. Grusová, Z. Kašparová)
5. Orientální tanec se závoji, ŠD (E. Coubalová)
6. „Merengue a hip hop zumbici“, (I. Jindrová)
7. Aerobik, II. stupeň (L. Švarcová)
8. „My máme prima rodiče“, 1. A (O. Ladrová)
9. „Chris bulls“, 8. třídy (M. Menšíková)
10. Standardní tanec, Adélka Matoušová & Radan Poppe
11. „Děti slunce“, ŠD (J. Kuntová)
12. Tanec na moři, 4. B (R. Roubíčková)
13. „To máme mládež“, 1. a 2. třídy (O. Ladrová)
14. Gymnastické vystoupení, D. Zubcová
15. „Zelený hájové“, ŠD (E. Coubalová)
16. „Lipn's“, taneční vystoupení (L. Pačesová)
17. Aerobik, 1. stupeň, (M. Dvořáková)
18. Mažoretky, (O. Ladrová)
19. Latinsko-americký tanec, Adélka Matoušová & Radan Poppe
20. „5 ježibab“, 3. B (L. Kratochvílová)
21. Orientální tanec s kílkami, ŠD (E. Coubalová)
22. Moderní tanec (R. Roubíčková)
23. Hlíšíň tanec, 3., 4. a 5. třídy (O. Ladrová)
24. Modní přehlídky devátých tříd (J. Pazdenková)

K. Janková, 4.A

I. Vozelová, 4.A

Ozvučení: K. Červený, J. Novák, M. Novák, B. Závětová

Výzdoba: třídní učitelky z 1. stupně, vychovatelky ŠD,
E. Kopecká a J. Knotková (MŠ)

J. Pazdenková a posluchači předmětu Výtvarné činnosti ze 7. A a 7. B

Technické zajištění: J. Novák, T. Dražan, M. Sojka, I. Banták, M. Matoušek

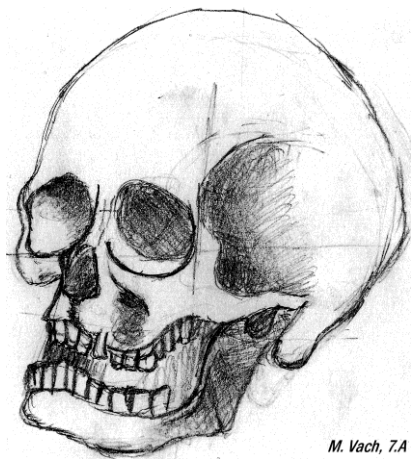
Slovní doprovod: K. Nešporová & L. Rudaková 8. B

Časopis Školáček: Hana Blažková

Občerstvení pro účastníky: P. Vachudová, J. Michalicová (dopoledne)

H. Vášová, R. Jelínková, M. Vřelínková (odpoledne)

Režie: Eva Coubalová

M. Vach, Z.A

Smrt si nevybírá *Historické kuriozity*

Úplně ztratil hlavu pro sport

„Je takový křehký,“ říká se o mladém následníkovi francouzského trůnu KARLOVI VIII (1470-1498).

Jeho otec, Ludvík XI., má o svého syna takový strach, že mu dokonce ani nedovolí učit se v 6 letech latinsky, aby se nepřetěžoval. Karel bez problémů dospěje, a dokonce se věnuje sportu. Jednou, když si jde na svém zámku zahrát do míčovny, narazí čelem do překladu nade dveřmi, tak nešťastně, že si způsobí krvácení do mozku, na něž umírá.

Tyranu porazila ústní hygiena

Syn syrakuského hrnčíře AGATOKLES (361 – 289 př. n. l.) si jednoho dne usmyslí, že místo vojenského velitele je mu málo a že se chce stát vládcem celé Sicílie. Udělá to tak, že svolá senát a lid Syrakus k jednání o záležitostech republiky, a pak nechá všechny vlivné osoby pobít. Nikdo mu teď nemůže v jeho záměru bránit. Sympatie prostých lidí si však nezískal. Nakonec mu někdo nabídne otrávené párátko. Jed u něho způsobí ochnutí, které lidé považují za smrt. Položí ho tedy na pohřební hranici a zaživa upálí.

Úkryt v šatně selhal

Srbský královský pár ALEXANDR (1876-1903) a DRAGA (1864 - 1903) se 28. května 1903 odebere po večeři s královními příbuznými ke spánku. Po půlnoci vniknou do ložnice spiklenci – mladí důstojníci, kteří usilují o státní převrat. V královské ložnici však nikdo není. Prohledají celý zámek, až narazí na královniny bratry, které bez milosti zastřelí. Královské manžele objeví v šatně přiléhající k ložnici. Rozstřílejí je, rozsekají šavlemi a nakonec vyhodí na dvůr.

Krále skalpoval jeho miláček

JAKUBOVI II. (1430 – 1460) nevychází jeho dobovatelské plány. Stejně mu nevychází způsob získávání peněz. Za úplatek snižuje tresty těžkým zločincům, až mu to musí zatrhnout parlament. Králi tak zůstává jediná vášeň - dělostřelectvo. Při prohlídce děl jedno z nich vybuchne a střepina odrízne králi temeno hlavy.

M. Vach, Z.A

Nebezpečná latrína

Anglický král EDMUND I. ŽELEZNÝ (989 – 1016) svádí bitvy s Dány, kteří si brousí zuby na jeho zemi. Nakonec s jejich velitelem KNUTEM VELIKÝM (985 - 1035) uzavírá mírovou dohodu, při které se podělí o anglické území. Pokud jeden z panovníků zemře, ten druhý převezme vládu nad jeho územím. Naplnění této dohody napomůže jeden dánský voják, který se ukrýje v jínce pod královskou latrínou a Edmunda probodne, zrovna když si ulevuje.

Alexandra vyřídila domácí opice

„Je to jen taková loutka,“ prohlašuje na adresu řeckého krále ALEXANDRA I. (1893 – 1920) premiér země WENIZELOS. Když mladého prince dosadil na trůn, zbavil ho všech pravomocí. Alexandr ho však překvapil, když si tajně vzal za ženu neurozenou dívku. Manželské štěstí jim však vydrželo rok. Jednoho dne na krále zaútočily opičky chované v zámku. Pokoušaly ho a on zemřel na otravu krve.

Královna se odhalí před svými dvořany

Britský král JIŘÍ I. (1685 – 1760) je hrdý na to, že se oženil s krásnou inteligentní ženou – Němkou KAROLÍNOU (1683 – 1757). Oba se přestěhují z Německa, odkud oba pocházejí, do Anglie. Brity šokuje tím, jak nevázaně hovoří o sexu. Krále ale začne za čas výjimečná inteligence jeho ženy otravovat a hledá rozptýlení u milenek. Karolína pak umírá zcela nedůstojně. Po zpackané operaci kýly ji prasknou vnitřnosti a jejich obsah se vylije mezi dvořany.

Dějepisné zajímavosti

Soutěže krásy

V 7. století př. n. l. založili Korint'ané nové město v jižním Řecku a nazvali jej BASILIS. Na oslavu této události zorganizoval Kypselos, vládce Korintu, soutěž krásy, která se potom pravidelně konala po několik století. Z dnešního hlediska budí porota prvního ročníku pochyby, protože první cenu udělila Kypselově manželce.

Od 4. století př. n. l. se v Athénách konala „soutěž krásy zdatných mužů“ – během soutěže se posuzovala síla, krása a zdatnost účastníků. K soutěži patřila i přehlídka na koních v plné zbroji. Vítěz dostal štít.

Semafor

První semafor byl zkonstruován v Londýně r. 1868 podle železničního návěstidla. Měl dvě ramena, která se zvedala a sklápěla, a červenou a zelenou plynovou lampu pro použití v noci. Když chtěli chodci přejít, semafor přepnul. Tento vynález nebyl vůbec dokonalý, protože plašil koně kavaléristů. Jednou v něm dokonce vybuchl přívod plynu. Při této explozi zahynul strážník.

Traktor

Traktory se původně vyráběly pro vojenské účely, především pro přepravu děl. První traktor sestrojil francouzský dělostřelecký důstojník NICOLAS CUGNOT roku 1769. Byla to těžká tříkolka s velkým parním kotlem umístěným pod předním kolem. Z kotle šla pára do válce s pístem. Tento traktor se velmi špatně ovládal, protože téměř celá váha spočívala na přední části stroje. Při zkušební jízdě narazil na zdi, ale Cugnot se nevzdal a následujícího roku zkonstruoval druhý model, který rychlostí 3 km/h utáhl čtyřtunový náklad.

Víš, co dělali ve středověku:

Caletníci, vetešníci, prťáci, roumíci, tobolečníci, věnečníci, kalamárnici, rasi, pohodní, antoušci, huntýři, kramáři?

*zpracovala p. u. K. Landová podle
Knihy světových prvenství a časopisu History
revue*

Ličení na téma „Krajina na fotografii“ (7.A), „Domov“ (8. B) a „Psychický stav“ (9. A) vypracovali žáci pod vedením pí uč. Švarcové.

Hory

Martin Košata, 7. A

Tato fotografie krajiny mě velmi zaujala hned na první pohled. Hory mám velice rád. Vždy mě uchvátí pohled na velké horské obry, kteří spoustu let odolávají silným bouřím a ostatním vlivům přírody. Pokaždé si proti nim připadám malý jako mravenec.

Štíty hor jako by vystupovaly z fotografie a sahaly hodně vysoko. Třpytí se na dálku a na nich také poslední zbytky sněhu. Některé jsou špičaté jako hroty právě ořezaných tužek.

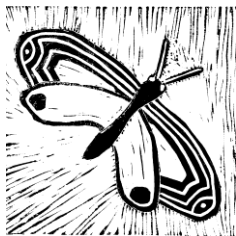
Mezi nimi se táhne nádherná cesta, která vybízí k úžasné procházce. Je na ní spousta sněhu, takže by se na ní dalo docela dobře i sáňkovat nebo lyžovat. Z dálky vypadá, jako by se z hor valila řeka dolů do údolí.

Nad horami se rozprostírá krásně modré nebe bez jediného mráčku. Když se na něj dlouze zadívám, tak mi připomíná klidnou mořskou hladinu.

Fotografie se mi velice líbí. Mohutné hory jsou na ní krásně zachyceny. Hned bych se chtěl ocitnout uprostřed cesty a dýchat svěží horský vzduch a dívat se na krásnou krajinu.

Letní zahrádka na Šumavě

Zuzana Jará, 7. A

V letní zahradě rostou květiny, které jsou barevné jako duha na obloze. Zářily na mě přes celou zahradu jako krásné blýskavé hvězdy. Cítím, jak kolem nich poletuje mírný vánek. Barevné kvítky si mezi sebou šeptaly svá tajemství. Květinčky každý den volají o vodu. Také si prohlížejí své ozdobené květináče, které se v zahradě krásně vyjímaly. V zahradě je tráva hustá jako vlasy. Na krásně měkké trávě se třpytily kapky rosy. Zelená barva velké zahrady je tak výrazná, až z toho

oči přecházejí. Mravenci pilně pracovali v trávě, která se jim vlnila nad hlavami.

Okolo keřů a stromků se pěkně povalovaly kamínky, které mají popelavou barvu. Mezi těmito kamínky poletovaly spadané kvítky barevných květin.

Celá plocha zahrady je rovná, jako hladina vody v rybníku.

Pyšní se spoustou květin různých tvarů a barev.

Po téhle zahradě bych se rozeběhla a vychutnala si všechny vůně a barvy.

Zima

Barbora Závětová, 8.B

Mé oblíbené roční období je zima. Je to období, kdy paní Zima obléká své bílé sako a cukruje krajinu. To je na zimě to nejkrásnější. Všechno je v běloučkých peřinách a já si připadám jako na bílém mráčku.

Na zimu se stromy a květiny dávají do zimního spánku. Silnice jsou přikryté bílým pláštěm. Po čase, kdy po nich jezdí auta, je z nich hnědé bláto. Paní Zimu to však neodradí a pokračuje ve své práci. Děti kráčejí v běloučkém sněhu, jsou radostné. Sáňkují, bobují a stavějí sněhuláky.

Když žezlo převezme děda Mráz, obdaruje stromy kouzelným práškem, který postupně zamrzne. Maluje na okna různé tvary. Děti svými bruslemi vytvářejí na ledě zajímavé obrazce. Na okapech a stěnách se vytvářejí bílé rampouchy v podobě slz, které mají různou velikost.

Je to období, které některým lidem vadí kvůli námraze a množství sněhu. I to patří k zimě. Zima má své kladné i stinné stránky. Je inspirací nejen pro mě, ale i mnoho umělců. Proto je tak nádherná.

Ž.Fojcizková, 7.B

Stres

Jan Vyhnánek, 8.B

Stres je reakce na nějakou situaci, která ovlivní naši psychiku. Rodiče mohou být vystresováni z toho, jak chodí jejich děti do školy, jestli správně přejdou přes silnici, nebo se stresují z práce.

Já jsem vystresovaný z dlouhého přednesu ve škole nebo z nějakého testu. Myslím si, že být ve stresu je hrubá chyba, protože nás stres hodně ovlivní a danou aktivitu můžeme lehce zkažit. Dlouhodobý stres může ovlivnit i zdraví člověka, může být příčinou různých vážných onemocnění. Například podporuje vznik infarktu, cukrovky nebo rakoviny.

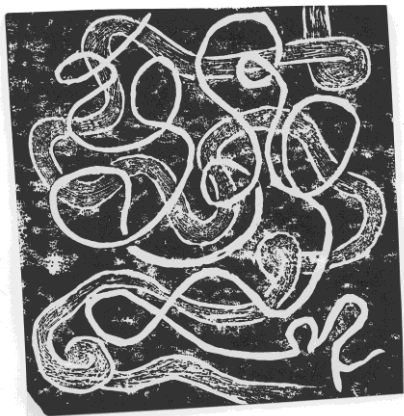
Já jsem sportovec a chodím hodně závodit. Minulý rok se mi stala takováhle věc. Připravovali jsme se na závody v požárním útoku a já se hodně bál požární stříkačky a toho, jestli mi strojník pošle hodně velký proud do proudnice. Proto jsem pořád opakoval, aby mi poslali malý proud, aby to se mnou neházelo a já to nezkažil. Když jsme rovnali hadice na základnu, klepaly se mi ruce tak, že jsem ty hadice nemohl narovnat. Čekali se jenom na mě a to mě stresovalo ještě víc. Když jsme odstartovali a běželi k terčům, špatně jsem zapojil proudnici do hadice. Jak nám pustili vodu, polovina mi stříkala mimo. Do terče jsem tedy stříkal hodně dlouho a měli jsme pomalý čas. Skončili jsme osmí z deseti jen kvůli mně a stresu.

Stres jsem si vybral proto, protože je pro hodně lidí známou reakcí. Každý ho řeší svým způsobem. Dospělí například alkoholem, cigaretou nebo jinou závislostí, může to být i jídlem a sladkostmi. Já ale žádnou cigaretu nebo alkohol nepotřebuji, vystačí mi přešlapování nebo mačkání svých prstů. Lepším způsobem je stresu předcházet nebo ho zahánět sportem, například běháním, bruslením nebo zpěvem. Myslím si, že se dá žít bez stresu. Život bychom si měli užívat a radovat se z něj a ne se stresovat a bát se. No ne?

Uvolněnost

Veronika Miřátská, 9. A

Posadila jsem se na chladivý kluzký kámen, uklidnila se a začala plně vnímat své pocity a emoce.

Pod chodidly jsem cítila neochvějný chlad, šířící se v pulzech do celého mého těla, a intenzivně ho vnímala. Oči se nadšeně rozhlédly po okolní pestré barevné krajině a vnímaly tu všezalévající krásu. Na rozpálenou pokožku těla mi dopadaly chladivé rozdováděné kapičky, padající do bezedné vzlykající tůně. Jejich cinkající ohlas rozdrnčel mou duši, která se radostně ozývala uvnitř mého těla. Šířící se kruhy na vodní hladině mě povznášely do blaženého pocitu naprostého klidu a uvolnění.

Mé srdce se z této úžasné barevné symfonie málem rozskočilo. Uvolnění postupovalo celým mým tělem, jako kdyby se žilami rozlévalo horké víno spalující všechny překážky, které se mu naskytly. Jako uvolnění vyvolané nějakou drogou, ale toto

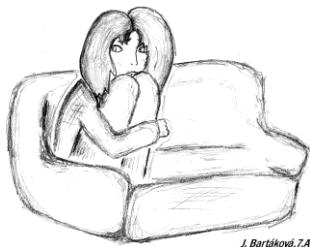
uvolnění mělo své kouzlo, když jsem věděla, že nebylo vyvolané zásahem do těla.

Oční víčka mi začala klesat jako ocelové mříže a před očima se mi rozběhl film, kterým ke mně promlouvalo něco nerozlišitelného, co je přirozenou součástí mé identity. Všude okolo létali pestré barevné motýli a okolí obklopoval slunci téměř neprůstupný prales. Atmosféra všude okolo byla velmi živá, radostná a energická. Nebylo možné jí nevnímat a nenechat se jí ovládnout. Ve vzduchu bylo něco lehkého, energického. Byl to hluboký pocit, který mi připomínal jinou dimenzi. Necítila jsem žádný strach, žádnou úzkost, žádnou žárlivost – pouze všudypřítomnou lásku.

Z nenadání jsem se začala vracet do přítomnosti, otevřela jsem oči a pohnula levou rukou. Dech byl zrychlený, oči zmatené. Až takto může vypadat úplné uvolnění?

Nervozita

Linda Melcerová, 9. A

J. Bartáková, 7.A

Sedím a ani nedutám s očekáváním, že na mě zapomene a já budu moci i nadále v klidu sedět. Mé přání asi nebylo vyslyšeno. Je to tu! Mé tělo jako by mě neposlouchalo a šlo dál s odhodláním. Jeho odhodlání jsem ale necítila. Nakonec jsem se rozhodla, že nemám jinou možnost, než tomu vyjít vstříc. Procházím uličkou, hrůza mě jímá až teď se začínám klepat jako osika. Kolem mě je ticho jako v hrobě a to ticho čeká, až ho prolomím svým překvapivě pevným hlasem. Rozhlížím se a hledám spásný pohled, který by mě podpořil, ale dlouho ho nemohu nalézt. Už teď velice lituji, že jsem se vůbec zvedla a vydala se vstříc nejistému osudu.

Vzchopím se a rozhodnu se dokončit to, co jsem začala bez přemýšlení a bez přičinění, jak to dopadne.

Zhluboka se nadechnu a zmocňuje se mě ten zvláštní pocit. Z dřívějších cenných zkušeností je mi jasné, že se ho jen tak lehce nezbavím. Začínají se mi potit ruce a po zádech mi přebíhá mráz. Ten pocit se mě začíná zmocňovat čím dál víc. Jako by žil vlastním životem a užíval si mé nespelnitelné přání zmizet. Stále hledám alespoň jeden pár očí, který mě podpoří, a já budu moci jednoduše odříkat ten nezajímavý text, který pro mě v tuto chvíli znamená propast, kterou chci, musím a zajisté překonám. Svět kolem mě je stále menší a menší, jako by mě chtěl uzavřít na jednom místě a nepustit, dokud nedohoním to, kvůli čemu jsem tu. Potřebná slova se mi sama objevují před očima.

Znovu se nadechnu, tentokrát však již s jistou nadějí a začnu odříkávat první řádky. Má mysl se oprostí od mého téměř mechanického proslovu a já se sama sebe v duchu ptám: „Komu patří tento hlas, který zní z mých úst a který propouštím skrz mé rty? “Žádná odpověď nepřichází. Mysl se vrací, aby dohlížela na text, korigovala ten doposud neznámý okleštěný hlas, jenž získává nejen na jistotě, ale začíná mít i tu správnou barvu. Jsem v půlce textu – zarazím se. To ne! Už nevím, jak dál. Pauza mi připadá obrovská, ale obecnostvo nereaguje na tento problém. Vnitřní vnímání času mi dalo další šanci. Nesměle se podívám do učebnice a pokračuji dál. I já teď zřetelně slyším, jak se ten na počátku neznámý hlas mění v můj a jsem tu já. Co to se mnou bylo, začnu přemítat nad předešlými myšlenkami, co mě k nim vedlo? Nic mě nenapadá. Nevadí! A máš to, ty nevyzpytatelná nervozito! Poslední poklesnutí v hlase, vnitřní hlas nešetří slovy chvály a já se mohu vrátit se vztyčenou hlavou zpět na své místo.

Strach

Veronika Bartáková, 9. A

Sedím ve třídě a pomalu, ale jistě se mě zmocňuje ten dobře známý pocit. Strach.

Dívám se před sebe a čekám, až zazní mé jméno. Stále nic. Je to horší a horší. Ve třídě je šum a mě to trochu uklidní. A bylo to tu! Slyším, jak učitel svým pevným hlasem říká mé jméno. Oči všech se ke mně otočily s nadějí, že svou popravou odložím tu jejich. Připadalo mi, jako by na mě padaly stěny ze všech stran. Nezbývá nic jiného, než se zvednout a jít. Jdu uličkou a připadá mi, že je ve třídě najednou až moc velké ticho. Jako ticho před bouří. Dojdu na mnou tolik obávané místo, místo, kde na mě všichni koukají a čekají, co udělám. Nadechnu

se v naději, že ze mě ten strach spadne, a otočím se čelem ke třídě. Všechny páry očí se na mě upřeně a nepřetržitě dívají. Snažím se najít alespoň jednu oči, které by mě trochu uklidnily. Stále je nenacházím, možná proto, že se v tuto chvíli nemůžu na nic soustředit, a tak začnu téměř bezmyšlenkovitě odříkávat z paměti jednotlivé řádky toho strašně dlouhého textu.

Skoro v polovině svého přednesu si začnu uvědomovat, co vlastně říkám, a že mluvím moc rychle! Tentokrát se tedy začnu soustředit na to, abych zpomalila. Ale nejde to. Ať se snažím sebevíc, nemůžu to tempo nijak zastavit. Ostatní na mě koukají a já z jejich výrazů vyčtu totéž. Měla bych zpomalit. Stále nenacházím žádné oči, nebo cokoli, co by mě uklidnilo. Je to, jako bych hledala jehlu v kupce sena.

Od začátku přednesu se vůbec nesoustředím na text. Potřebná slova se mi prostě objevují před očima. A já jsem za to opravdu ráda.

Jsem skoro u konce. Stále se mi nepovedlo zpomalit. Ale už dokážu plně vnímat okolí a soustředit se. Pociťuji, že se toho hrozného pocitu začínám pomalu zbavovat. Nejspíš to je tím, že se neustále přibližuji ke konci, to je to jediné, co zrovna teď vnímám. Každickým odstavcem, řádkem a slovem jsem blíž a blíž. Mám to za sebou!

Připadám si jako po maratonu. Teď už jenom výrok učitele. Nervózně se na něj podívám a čekám, co mi řekne. Jako celé toto mě vystoupení zhodnotí. Kupodivu mě pochválí za to, že jsem se vůbec ten text naučila a to, že jsem ho ze sebe vysypala v rekordním čase, přejde bez poznámek. Což mě příjemně překvapilo a uklidnilo. Tímto ze mě spadly poslední kousky veškerého strachu a já se teď naopak s úžasným pocitem vracím zpět na své místo. S vědomím, že opět zvládnou něco více než včera

Nervozita

Květoslava Marešová, 9. A

Nervozita patří, ač bohužel, do mého každodenního života. Spolu s ní překonávám překážky mnohem hůře. Myslím, že kdyby ji nebylo, měla bych život mnohem snazší.

Nejvíce ji pociťuji, když musím stát před více lidmi, mluvit spisovně, zřetelně, nahlas, mít správný postoj a koukat se jim do očí. Stačí mi jen pomyslení na tak těžkou a nepříjemnou situaci a hned si začínám kousat dolní ret, mám přivaly zimnice a začne mi bušit srdce. Klidně až po několika minutách se mi tep dostává zase do normálu...

Vůbec ale nejhorší je, když nastane „den D“, já sedím pokorně ve své lavici a znovu a znovu si předčítám svůj text, který jsem se doma pilně učila. Spolužačka, sedící vedle mě, se mě pokouší utěšit a povzbudit, leč marně. Obě dvě přece víme, jak to dnes dopadne. Učitelka vchází do třídy, už není cesty zpět. Začíná mi znovu bušit srdce, čím dál tím rychleji. Už všichni usedáme do lavic, nejdříve zapisování a pak ta hrůza. Začíná se zkoušet, já blednu a ve strachu vyčkávám, až zazní mé jméno. A je to tady, vstávám ze své židle a jdu na to nechvalně proslulé místo plné strachu a děsu. Už stojím před nimi. Jako by na mě bylo něco divného, že se na mě tak všichni koukají. To si nemůžou čmárat někam na papír, povídat si, či si číst v čítance? Asi ne, ale přesto začínám recitovat. Zpočátku mi to docela jde, jen mám potíže s dechem, hromadí se mi v plicích a já ho mám čím dál tím slabší a slabší. Recituji tedy dál, ve třídě je pořád ticho. Ach ne, další přebrept. Už se i někdo začíná smát, já se želbohu nemohu už ani nadechnout, klepu se jak ratlík a srdce mi buší, jako bych běžela maraton. Jsem skoro u konce, přeji si, aby to co nejrychleji skončilo a já mohla pořádně lapnout po dechu. Mé přání se vyplnilo, právě jsem dořekla poslední větu a po tom hororu jsem se posléze pořádně nadechla a vydechla. Poté se koukla na třídu, potom na učitelku. Na řadě bylo mě ohodnocení. Obstála jsem dobře, čekala jsem to horší.

Teď už si mohu v klidu užívat ve své lavici. Teď jsem jako všichni ostatní. Nikdo se na mě nedívá a ani mě neposlouchá. Teď mohu zase já se zájmem sledovat toho nešťastníka před tabulí, jak je nervózní a přeje si, aby už vše skončilo.

Ž. Fojciková, 7.B

Přátelství

Monika Zeminová, 8. B

Co je to přátelství? Přátelství je důvěra mezi dvěma lidmi. Přátelství je velmi silné pouto. Někteří nemají opravdové přátelství, kterým můžou věřit. A někteří je ani nechtějí. Můžou se bát někomu důvěřovat, pokud je někdo v minulosti zradil.

To já bych bez přátel nemohla být. Nemít si s kým popovídat a svěřit se mu musí být hrozné. Mít se o koho opřít a vědět, že vás podrží, je přece dobrý pocit, nemyslíte? Lidi říkají: „Pes je nejlepší přítel člověka.“ Něco na tom musí být pravda, protože pes vám nedokáže ublížit tolik jako člověk.

Spousta přátel, s kterými jsme si rozuměli, se z našeho života vytrácí. Vlastně ani nevím, proč to tak je. Můžeme mít spoustu kamarádů, ale jen pár můžeme označit slovem „Přítel“.

Přítel bychom měli brát takového jaký je, se všemi chybami a zápory. Ani my nejsme bezchybní. Najít v dnešním světě přítele, to je jako hledat jehlu v kupce sena. Jak se říká: „Kdo hledá přítele bez chyb, zůstane bez přítele.“ Na rozdíl od rodiny si přítele můžeme vybrat sami, a proto bychom si měli vybírat pečlivě. „Falešný přítel je horší než nepřítel, protože nepříteli se vyhýbáš, kdežto příteli věříš.“ Ano, příteli vždy věříme. Říkáme mu tajemství a v podstatě vše, co jsme zažili. A teď, když vás zradí, tak dostanete velkou ránu do srdce, a ta se velmi špatně hojí. Opravdu je důležité vybírat si přátele srdcem, a ne kvůli vzhledu a že všichni říkají, jak je skvělý.

Přesto se nevyhneme těm, co z naší bolesti mají radost. Aby lidé takoví nebyli, tak by si každý měl nejdříve uvědomit, jaký přítel je vlastně on!

Může mít špatný člověk dobré přátelství, když přátele nemám – čím to je, není to náhodou mnou?

Úvahy žáků 9. ročníků na známé nebo méně známé citáty vznikly také v dílně p. u. Švarcové.

Blbci jsou otázkou každého všedního i nevšedního dne

Adéla Pechrová, 9. A

Jan Werich: „Nikdy se nepří s blbcem, někdo by si nemusel všimnout, že je mezi vámi rozdíl“

Citáty Jana Wericha jsou jako jarní vánek po kruté zimě. Potěší nás, jsou napsané s vtipem a ještě nás poučí. Tento citát jsem si vybrala právě kvůli tomu, že mě poučil a já si díky němu dokážu zachovat chladnou hlavu. Teď už vím, že každý hlupák má svoji pravdu, kterou mu prostě nevymluvíte, protože on je přsvědčem, že to tak je. I když je jeho pravda třeba trochu domyšlená, neověřená, on si to nepřipustí a vždy si za ní bude stát.

Když přijdete do konfliktu s blbcem a vzpomenete si na tento citát, tak vás už nemůže nic rozhodit a večer v klidu usednete do svého křesla.

Jak už bylo psáno v nadpisu, blbci jsou otázkou všedního i nevšedního dne. Zkušenosti s nimi bývá hodně a jsou různé. Moje nejsilnější vzpomínka je na jednu bývalou „rodinnou“ známou, která

mě kdysi rázně obvinila z něčeho, co si vymyslela. Smála se mi do obličeje, mojí mámě vyličila svoji verzi a já se cítila bezmocná. Brečela jsem vzteky, říkala jí, že to není pravda. Jenže ona dál zarytě tvrdila, že to tak určitě bylo, i když její verze měla jisté mezery, které tahle paní nedomyslela.

Právě tenkrát jsem si tenhle citát přečetla a hned jsem litovala svých slz. Úplně nejvíc vám pomůže, když vám někdo důvěřuje.

Ted', když si na to vzpomenu, tak se usměju. Neměla jsem tenkrát brečet, vztekat se a dohadovat. Neměla jsem klesnout na jinou úroveň a dohadovat se s někým, kdo si musí tolik vymýšlet.

Konflikt s někým, kdo nerespektuje názory a pravdy druhých, dokáže zvednout ze židle. Jenže někdy je vážně lepší myslet si své a nezačínat zbytečné boje, které stejně nemůžete vyhrát. Protože cokoliv řeknete, si hlupák stejně upraví a z vás bude v očích ostatních stejný hlupák, jako je ten, se kterým jste se dohadovali. Možná ale stojí za to, aby si každý řekl: „A nejsem taky takový blbec?“

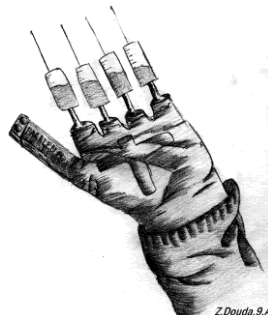
Život měříme skutky a ne časem

Zdeněk Douda, 9. A

Už je to spousta let, kdy žil římský filozof, básník a dramatik Lucius Annaeus Seneca. Přesto ho lidé znají. Pořád používají jeho citáty. Jednou Seneca prohlásil: „Život měříme skutky a ne časem“. Myslíte si, že měl pravdu? Však nadarmo bychom ho neoznačovali za filozofa. Kdyby to pravda nebyla, nezachoval by se tento citát až do současnosti.

Opravdu si myslím, že měříme život skutky a ne časem? Na co potom máme hodinky? Určitě je správné chodit včas do práce, zjistit, kdy končí škola a v kolik být u lékaře, ale řeknou vám hodinky něco o vašem životě? I ty nejpřesnější hodinky na světě vám nezměří život. Například Svatý Václav. Vždyť ani nevíte, kdy přesně zemřel. Byl to rok 929 nebo rok 935? Proč o něm všechno víme, ale nevíme, kdy přesně zemřel? Život se asi vážně měří skutky a ne časem.

Vždy, když udělám dobrý skutek, mám strašně dobrý pocit. Před smrtí si určitě neřeknu: „Žil jsem 60 let, to se dá“. Spíš budu vzpomínat, co jsem zažil a co jsem vykonal.

Objektivní a subjektivní zprávy o průběhu testování devátých ročníků vznikly také pod vedením p. u. Švarcové

Objektivní zpráva:

Veronika Bartáková, 9. A

Dne 23. a 25. 5. 2012 proběhlo testování ČSI žáků devátých ročníků na uhlířskojanovické základní škole. Testování proběhlo bez větších technických závad.

V testech z českého jazyka bylo 16 otázek na 40 minut, z matematiky 20 otázek na 45 minut a z anglického jazyka 23 otázek na 60 minut. V každém testování se nejdříve zobrazilo prvních 5 otázek a podle úspěšnosti zodpovězení se vám zpřístupnily otázky další. Každý tedy mohl mít otázky jiné.

Před testem jako takovým a i po testu se žákům zobrazila anketa. Anketa před testem byla informační, jak plnit úkoly a odpovídat na otázky. Anketa po testu byla, jak žáci hodnotili test. Po testu následovala 15 minutová přestávka a poté se žáci vrátili k normálnímu vyučování.

Subjektivní zprávy:

Veronika Bartáková, 9. A

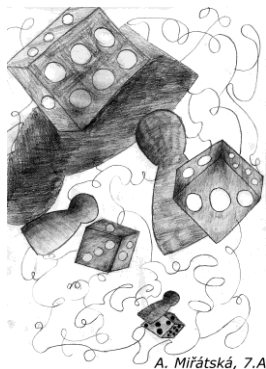
L. Zemanová, 18

Dnes jsme dokončili srovnávací testy. Upřímně jsem je čekala trochu těžší, takže jsem z nich byla trochu nervózní, ale nakonec to bylo v pohodě. Nejtěžší mi přišla angličtina, u matiky jsem musela hodně přemýšlet, co po mně vlastně chtějí, a v češtině mi text k úkolům přišel dost nesmyslný a chaotický.

Domnívám se, že je dobře, že se zavedly celostátní srovnávací testy, protože se si myslím, že by všichni měli mít stejné základní znalosti, ale jsem také názoru, že testy by měly mít smysl.

P.S. Anketu na začátku jsem absolutně nepochopila. Byla nesrozumitelná a nesmyslná.

A. Miřátská, 7. A

Markéta Novotná, 9. A

Čau! Hele, jen tak ve zkratce. Ty testy teda nic moc. Nejdřív matika, no to byl propadák. Učivo bylo hlavně ze 7. ročníku, takže jsem měla totální okno. Něco jsem i tipovala. Český jazyk byla oddychovka. To byla pohoda. Žádný problém ani zádrhel. No a angličtina? Z toho poslechu jsem rozuměla jenom „My name is.“ Otázky jsem věděla tak na 50%. Jsem ráda, že to mám za sebou. Tobě přeju do budoucna hodně zdraví, úspěchů a ať si s tím poradíš hravě!

V době názorových střetů mezi dětmi a dospělými se v hodinách slohu p. u. Švarcové žáci zamýšleli nad tím, jakými syny či dcerami vlastně jsou. Jeden názor za všechny:

Jaká jsem dcera

Linda Melcerová, 9. A

Po sedmi hodinách školy, kdy se vracím domů s očekáváním, že zasednu k počítači a strávím tak zbytek dne, mě rodiče přivítají slovy: „Jak bylo ve škole?“ Odbudu je slovem: „Dobry“, ale jim to prostě nestačí a pokládají další otázky: „Co jste dělali?“ „Nic,“ vyštěknu mile a doufám, že mě propustí.

Chystám se ven s kamarádkami a nenápadně to mamce nadhodím. Místo, aby byla šťastná, že se chystám jít ven na čerstvý vzduch a do společnosti, začne dávat ultimáta, která jdou jedním uchem dovnitř a druhým ven. „Do 10 domů!“, „Žádný alkohol a cigarety“ a další podobné věci, které by mě v životě nenapadly! Důvěřuji mi aspoň trochu, ptám se sama sebe.

Opozdlím se pouze o pět minut, protože jsem prostě nezvládla odemknout druhé vchodové dveře za pár minut. Mamka by měla být vůbec ráda, že jsem si odemkla a dostala se domů, aniž bych vzbudila celý dům. To mnozí nezvládnou. Ale i přesto mě čeká půlhodinový výsledek, kde jsem byla, s kým jsem byla a co jsem dělala.

P.S. Jsem dospělá a zodpovědná, ne? Co dalšího můžu dělat, abych vás o tom ujistila?

Úvahy o zvířecí duši napsali žáci 8. A pod vedením p. u. Polzerové.

Má zvíře duši?

Kateřina Brandejská, 8. A

Myslíte, že mají zvířata nějakou duši? Že mají určitou povahu? Smýšlejí o důležitých věcech, Já si myslím, že ano. Možná si teď myslíte, že jsem blázen, vždyť zvířata jsou němi tvorové, kteří s námi mají společnou jen naši planetu, ale já vás mohu ujistit, že tomu tak není. Lidé jsou odjakživa přesvědčeni, že člověk jediný může projevovat nějaké city a emoce, ale to jsou jen předsudky. Zvířata totiž duši mají také. Může být čistá nebo zkažená, některému tvorovi může být těžko na duši, jiný se může cítit šťastný,.. Vždyť bez duše by nikdo nemohl existovat.

A jak že se taková duše vůbec projevuje? Hned jak se zvíře narodí, jeho dušička se začíná rozvíjet. Učí se milovat a být milován. Po čase se u něj vystřídají odlišné nálady. Pokud máte domácího mazlíčka, jistě víte, co ho rozveselí, nebo co ho naopak dokáže pěkně nakrknout. Naše Betina kupříkladu skáče tři metry vysoko, když se někdo z naší rodiny nachází v blízkosti vodítka, z radosti před nadcházející vycházkou. Když se ovšem procházka nekoná, zaleze do boudy a okatě nám dává najevo svoji těžkou depresi. Její duše je uražená.

Myšlím si, že každé zvíře má duši, která touží se projevit. Nechte jej, ať už se jedná o vašeho mazlíčka, či prostě jen o zpěvavé ptáčky venku za oknem. Vždyť jejich duše lehce potěší tu vaši.

Má zvíře duši?

Iva Hrabánková, 8. A

Jestli má zvíře duši? Já myslím, že určitě ano. Přesvědčuji se o tom zas a znova, pokaždé, když se setkám s nějakou zvířecí osobností. A těch znám opravdu hodně. Patří mezi ně třeba naše dvě kočky-sedmiletá Ďapka a tříletá Eliška. A jsou to Kočky s velkým K, tak jako většina těchto úžasných zvířat. Dokážou být milé a přítulné, vydrží se dlouho mazlit, ale nikdy si nenechají nic vnutit, a když jim je něco proti srsti, tak to dají jasně najevo.

Tu zvířecí duši vidím v každém jejich pohledu. Když se na mě kočka podívá a zamňouká, rozumím jí líp, než kdyby uměla mluvit.

V tom zvířecím pohledu je ukryto něco zázračného, člověka to vždycky tak pohladí na duši, že zapomene na všechny starosti, i kdyby jich měl sebevíc. A když zvíře toto dokáže, tak jak by mohlo být bez duše?

Takže na závěr své nerozsáhlé práce bych chtěla říct, že jsem přesvědčena, že zvířata duši mají. A kdyby o tom snad někdo pochyboval, kdyby tomu nevěřil, tak ať se podívá do zvířecích očí a pochopí...

A. Miřátská, 7.A

Jaro bylo inspirací pro básnické pokusy žáků 2. B pod vedením p. u. Vilímové

Na jaře

Matyáš Nepraš, 2. B

Na jaře se dějí věci,
ptáci přilétají přeci.
Přilétá jich dost,
máme z nich radost.

Léto

Přijde léto k nám,
brzo už se vykoupám.
Těšíme se celou zimu
na tu velkou změnu.
Koupání mám moc rád,
Zatím si jdu vanu dát.

Květen

Máme hezký květen,
to je lásky čas.
Všude kvetou stromy
a odkvetou zas.
Potom bude ovoce,
to si dáme velice.

Jiří Jirsa

Na jaře si děti hrají,
zpívají si písničky.
Na louce nám nad hlavami
poletují včeličky.

N. Sellnerová, 8.B

Kateřina Rytinová, 2. B

Sluníčko se probudilo
a zahradu prosvítlo,
vystřčilo paprsek
na květináč narcisek.
Pampeliška rozkvetla,
včela na ní přilétla,
zabořila nožičky
do žluťoučké šťávičky.
Pije, pije sladký nektar,
to jsme rádi, že jí chutnal.
Čáp už sedí na komině,
rozhlíží se po krajině.
Všichni máme rádi jaro,
dělá nám to krásně blaho.

Na dvoře

Marie Hanzálková, 2. B

Každé ráno na jaře
slunce krásně svítí,
zelená se, červená
maminčino kvítí.
Pejsek štěká, kočka mňouká,
ptáčekové nám zpívají.
A já z okna na dvůr koukám,
jak všichni něco dělají.
Na dvoře to prostě žije
od časného rána,
na zahrádce máma seje,
pomáhám jí ráda.

Jaro

Barbora Štokrová, 2. B

Hurá, jaro přišlo k nám,
cítím vůni, kterou znám.
Venku ptáčci štěbetají,
vlastovky už domov mají.
Přilétly k nám z velké dálky,
odehnaly temné mraky.
Sluníčko se na nás směje,
celý den už krásně hřeje.
Ráno vstávám, je mi hej,
dej mi ruku a hurá ven.

Příroda na jaře

Agáta Balátová, 2. B

Na jaře je měkký mech,
pes má v kožiše plno blech.
Babička hrách venku seje,
od hlíny si ruce meje.
Večer, když jdu spát,
u rybníka kváká plno žab.
Ráno chodím do školy,
v šatech mám malé moly.

N. Sellnerová, 8.B

* NOVINY Z HODINY * NOVINY Z HODINY *

Dalšími básničkami, obrázky a jednou pohádkou přispěli žáci 3. B pod vedením p. u. Kratochvilové a žáci 2. C pod vedením p. u. Vozábové.

Lvi

Alice Havelková, 3. B

Lvice ty si hová,
Ve stínu křoví.
Lvičata si hrají na bitvy,
I ptáci jim na to nalítli.

Každý den si lvi
Povznešeně chodí savanou.
Každý kdo je zlobí,
Ukážou mu zuby.
A komu to nestačí,
Přetáhne ho tlapou
A ještě na něj zavrčí –
To jdou všichni stranou.

Co bych vám ještě o lvech
pověděla?
Třeba to,
Proč chodí tak vznešeně.
Vždyť jsou králi zvířat!
To nevíš, ty vševěde?

Želvička

Jakub Gross, 3. B

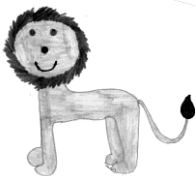
Chtěl bych doma
myšičku,
Ale místo toho mám želvičku.
V akváriu želvu mám,
Vůbec se o ní nestarám.
Želvička líná je, vůbec si se mnou nehraje.

Zvířátka

Tereza Vyhnanáková, 3. B

Sloni trouběj trub trub trub,
Velbloudi mají velký hrb,
Hroši mají velký zub a
Žirafy mají dlouhý krk

Opice skáčou po stromech
A lachtani se koupou v bazénech
Lamy plivou z jejich pusy
každý člověk před nimi utíkat musí.

Lev je šelma veliká
každý člověk před ní utíká

Provázek

Iva Dubová, 2. C

Můj pesek má rád
provázek.
Když ho cvičím, mám
pár otázek.
Když nehraje si s
provázkem,
pohrává si s ocáskem.
Svého pejska mám moc ráda,
jako svého kamaráda.

Knížky

Kristýna Novotná, 2. C

Knížky jsou hezké,
malované obrázky
Texty jsou české,
napsané jsou od lásky.

Lukášek

Josef Protiva, 2. C

Lukášek je můj malý bráška,
leze jako motorová myška.
Brzy mu bude rok,
za chvíli udělá svůj první krok.
Rád prozkoumává své okolí,
bere mi hračky,
mamce nádobí.
Ale nám to vůbec nevadí,
máme ho
všichni moc
rádi.

Pejsek s korunkou

Josef Protiva, 2. C

V jedné vesnici žili dva pejsci a jedna kočička. Jeden pejsek je čistokrevný vlčák a druhý je obyčejný voříšek. Jednou se v novinách dočetli, že v horách existuje zlatá korunka.

Oba pejsci vědí, že by si kočička ráda nasadila zlatou korunku na hlavu. A proto se jí vydali hledat na horu zlaté korunky.

Jdou dnem a nocí přes hory a louky, až se dostanou k hoře zlaté korunky. Cestou museli překonat spoustu překážek. Přešli strašidelným lesem, přeplavali rozvodněný potok a

došli až k propasti smrti.

Voříšek postavil malou lanovku, aby překonal nebezpečnou propast. Za propastí už je vchod do malé chodbičky, která vede do místnosti se zlatou korunkou. Vzali korunku a rychle uháněli zpátky do vesnice. Tam už na ně nedočkavě čekala kočička. A pejsci už říkají: „Došli jsme ti pro zlatou korunku, kočičko.“ Kočička jim na to odpoví: „To jste moc hodní, měla jsem o vás velký strach. Budeme se o korunku střídat, aby to bylo spravedlivé.“

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Limerik = forma básně, pojmenovaná podle irského města Limericku

Básně jsou humorné, mají 5 veršů a končí pointou.

V prvním a posledním verši se opakuje nebo obměňuje verš první.

Své pokusy vytvořili žáci z 8. B pod vedením p. u. Švarcové

Kateřina Nešporová

Jedna babka z Berlína
běžela do malého kravína.
Když potkala páva, myslela,
že je to kráva,
ta hloupá babka z Berlína.

Jakub Směšný

Jeden prodavač z Bangkoku,
rád si pískal do kroku,
když si přestal pískat,
žena na něj začala vřískat,
ach ten prodavač z Bankoku.

Radek Tancer

Byl jeden dědeček z Janovic,
nevěděl, jak vypadá NIC,
hledal, hledal
až se ztrhal,
Ten hloupý dědeček z Janovic.

Jeden z Prahy dědeček
měl hlavu jak hříbeček,
a tak místo houby v lese,
svou hlavu v koši nese.
Ten bezhlavý z Prahy dědeček.

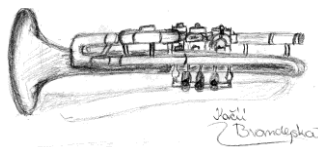
Romana Navrátilová

Byl jeden starý cápek z Kralic
každé ráno mazal krajíc.
Jednou mu ho však vzal zajíc,
od té doby si nenamazal ani jeden krajíc.
Ten starý mrzutý cápek z Kralic.

Tomáš Stoupa

Byl jeden starý pán z Madridu,
studoval tam koridu.
Býk postavil se na nohy,
toreadora nabral na rohy.
Tomu nemohl uvěřit starý pán z Madridu.

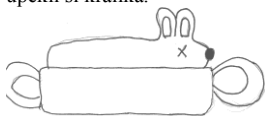

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Pudl

Agáta Nosálová, 4. C
Karolína Matoušková 4. B

Pudl našel pudr
a na záda si lehl.
Pak na zádech skotačil
a pudr mu nestačil.
Pak šel kolem kokr
a zahráli si pokr.
Byla sranda veliká
upekli si králíka.

Kočka a Pes

Adriana Masarovičová, 4. B
Monika Loudová, 4. B

Jedna malá Kočka
koupila si slaná očka.
Pak byl jeden Pes
a ten do komory vlez.
Snědl tam ta slaná očka,
která měla sníst ta kočka.
Kočka na to rychle přišla,
pejska ihned vyplašila.
Na sebe pak ňafali, nakonec se poprali.

Pro vízo si jdem a na zadek dostanem

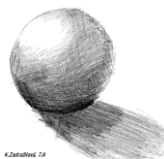
Štěpán Chalupa,
Lukáš Lahoda,
Lukáš Zahradníček, 7. A

Pro vízo si jdem,
od táty dostanem,
a pak rychle s kamarády ven.

Škola končí,
všichni se loučí:
„HURÁ ŠKOLA KONČÍ!“

Vysvědčení samé pětky
bude zarach na dvě hodky.
Každý se těší,
hloupý se děší.

Sedíme si ve třídě
a strachy se děšíme,
učitelka vízo nese,
nervózu se celá třese.
Vízo se rozdává,
každý si už v duchu nadává.

Domů se nebojíme,
cestou se pojistíme.
Na zmrzku si skočíme,
na prázdniny se těšíme.

Máma na mě se žehličkou,
táta zase s lékárníčkou.
HURÁ už jsou prázdniny,
jako bych měl narozeniny

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Vlastní tvorba Veroniky Miřátské z 9. A

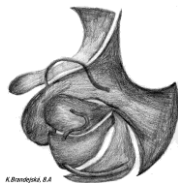
Tot' náš zvrácený svět

Zřejmá iluzivní svoboda,
přesto jistá závislost.
To svět pod rukou,
pevně uzamčený zde.
Vzdálené a svěží
osvobození,
blízký konec s
plačtivou chutí.
Tot' zvrácený svět!

Názor nad zlato,
zavrhnut do pekla.
To pravda uzamčená,
lež rozsetá.
Pravý názor nelze říci,
neboť býti za blázna.
Tot' zvrácený svět!

Falešná chvála,
prý bohatý dar.
Býti chválen,
nebo-li býti popraven.
Síla falešného já,
potlačuje mě.
Tot' zvrácený svět!

Budoucnost a minulost,
vždy popravčí.
Utlouci se nedat
a osvobodit se z železných náručí.
Tot' zvrácený svět!

Cesta za poznáním

Tmavá silueta,
potácející se po pláži,
s šátkem kolem očí,
topící se v nesnází.

Tmavé vlny,
omývajících chodidla,
snaží se pohltnout,
trpící žebračky.

Zlatá záře,
prolétávající náhodou,
upoutá svým jasmem,
a šál strhne velkou silou.
Iluzivní nekonečné
bludiště,
plné klíčujících těl,
uzavírá stále cesty své,
a přináší utrpení všem.

Na cestě temnotou,
objeví se svit,
a teplá dlaň nás vedoucí,
směrem k blaženému poznání.

Vnitřní radost,
celé tělo zahltí,
a už nás nikdy nepustí.

Zatím nemá název :-)

Moravané slivovici šetří,
jen na nedělní večeri,
aby si ji rádně užili,
o té sváteční snídani.
Moravané vínem šetří,
přece každý všední den,
aby ho pak nabídlí,
starostům za mostem.

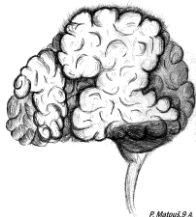

Moravané zpívají tu píseň rádi,
s jejich moravským orchestrem,
který vznikl o půlnoci,
až támhle daleko za mostem.
Moravané hrají tu píseň rádi,
jejich sluchu se to vážně líbí,
dechové nástroje si už plánují,
jak si je na své klobouky nakreslí.

Moravané tance nešetří,
všechny si ale nechají na pařby,
které náležitě prožijí,
a ne jako rozmazlení Pražáci.
Moravané tancem pozornost poutají,
vnitřek si ale nechají,
až budou řádně opití,
nebo až darebákům na diskotékách zazvoní.

PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY

- Pohybový účinek síly se projeví, když tlačím vozík uchycený za provázek.
- Při otáčivém pohybu se těleso otáčí kolem své trajektorie. Při krivočarém se otáčí křivě.

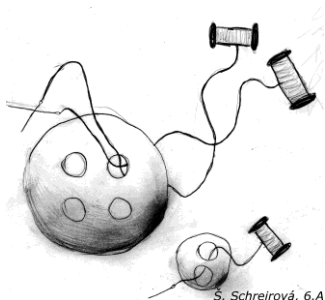

P. Matouš, 9.A

- Při posuvném pohybu se trajektorie otáčí.
- Při přímočarém pohybu se trajektorie pohybuje stejně.
- Při posuvném pohybu se body posunují okolo trajektorie.
- To je hrůza, já jsem čím dál tím blbější.
- Příklad na akci a reakci: „Když vedle houby spadne třeba dvoukilové závaží, tak houba trochu nadskočí.“
- Brýle se orosí, protože je to projev sublimace a pevná látka, v tomto případě sklo, se změní na plyn.
- Aby zmrzlá voda neudělala škodu v domě, ve kterém se

nebydlí, musíme vytápět vodovodní trubky.

- V laboratorní práci jsme vše zvládli až na nerovnoramenné rameno.
- „Proč je výhodnější použít na ořechy louskáček, než je drtit rukou?“ „Ořech je stísněný a jak tlačíme na konec, tak praskne.“

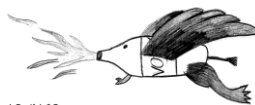
S. Schreierová, 6.A

- Prvočísla jsou čísla, která mají právě dva oběvitele.
- Příklad: V internátě je 65 chovanců, z toho 40 chlapců a 25 dívek. Kolik procent je chlapců a kolik dívek?
 - „Paní učitelko, ale dneska už se neříká chovanci, to se říká jinak, počkejte, já si vzpomenu.....vychovatelé!“
 - „Paní učitelko, já už to mám: chovanci 50%, chlapci 30,8% a dívky 19,2%“

- Oprav text, aby nebyl dvojnásobný:
 - Když učitel namočil lakmusový papírek do kyseliny, zčervenal.
 - „Lakmusový papírek zčervenal namočením učitele do kyseliny.“
 - Došel k velkému otomanu s konferenčním stolem a posadil se na něj.

„Došel k velkému otomanu a posadil se na konferenční stolek.“

- Jaká děvčata se mi líbí: „Musí se hezky oblékat a mýt delší vlasi. Musí být hybená a mýt hezký obličej.“

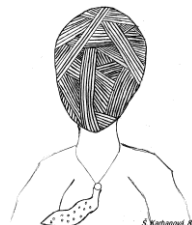

J. Bucfal, 6.B

- Která byla první česky zpívaná píseň? (Hospodine pomiluj ny)
„Hospodo naše.“

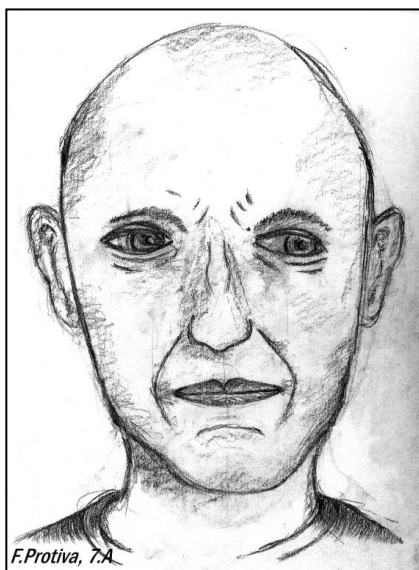
A. Bilišová, 8.A

S. Barátová, 8.A

PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY

- Atomová bomba byla svržena na Gasaki.
- Kdo byl první ruský kosmonaut?
„Lenin“
- Co je kalendář?
„Stroj na čas.“
- Co je domestikace?, „Vyhubení králiků.“
- Vyslechli jsme v rozhlasě přednášku o významném obědu.
- Babička sbírala léčivé pyliny.
- Na Šumavě se nachází Černé jezero, Čertovo jezero ...a Labutí jezero.
- Za Karla IV. sahala naše říše až k Jadernému moři.
- V Liberci jsme navštívili ZOO a botanickou přehradu.
- Veterinář je ten, kdo nejí maso.
- Popelka přebírala prach.
- Naše země dostala název Bohemia podle fotbalového klubu.

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Matematická olympiáda

Do okresního kola postoupili: *Jan Balát, Eliška Červenková a Jiří Petrásek ze 7.B*

Okresní kolo:

Kategorie Z7

2. místo	Jan Balát	7. B
5. - 6. místo	Jiří Petrásek	7. B
7. - 8. místo	Eliška Červenková	7. B

15 řešitelů, 8 úspěšných

připravovala p. u. Blažková

Matematický klokan 2012

Cvrček:

1. - 2. místo	Hořínková Eliška	3. B	55 bodů	15. - 24. místo v okrese
1. - 2. místo	Pěnkava Jan	3. A	55 bodů	15. - 24. místo v okrese
3. místo	Horáková Lenka	3. A	51 bodů	28. - 32. místo v okrese

Klokánek:

1. místo	Zuchová Lenka	5. B	87 bodů	33. - 35. místo v okrese
2. místo	Kačerovská Markéta	5. B	85 bodů	37. - 38. místo v okrese
3. místo	Mašín Jaroslav	5. A	82 bodů	45. - 51. místo v okrese

Benjamin:

1. místo	Hrabánek Pavel	6. A	81 bod	17. - 19. místo v okrese
2. místo	Sojka Miroslav	7. A	75 bodů	29. - 31. místo v okrese
3. místo	Mulénková Eva	6. A	68 bodů	44. - 47. místo v okrese

Kadet:

1. místo	Hrabánková Iva	8. A	68 bodů	13. - 15. místo v okrese
2. místo	Melcerová Linda	9. A	63 bodů	30. - 34. místo v okrese
3. místo	Žáková Veronika	8. B	62 bodů	35. - 36. místo v okrese

Pythagoriáda

V okresním kole školu reprezentovali:

Hrabánek P., Veselá T. ze 6.roč., Balát J., Červenková E. a Košata M. ze 7. roč., Hrabánková I., Vyhnánek J. a Brandejská K. z 8. roč.

Okresní kolo:

6. ročník

14. místo	Hrabánek Pavel	6. A	9 bodů	úspěšný řešitel
22. místo	Veselá Tereza	6. A	8 bodů	

45 řešitelů

připravovala p. u. Hrabánková

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

7. ročník

26 řešitelů

3. místo	Balát Jan	7. B	9 bodů	úspěšný řešitel
8. místo	Červenková Eliška	7. B	6 bodů	
14. místo	Košata Martin	7. A	4 body	

připravovala p. u. Blažková

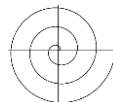
8. ročník

29 řešitelů

4. místo	Hrabánková Iva	8. A	5 bodů	
11. místo	Brandejská Kateřina	8. A	3 body	

připravovala p. u. Menšíková

Posázavská Archimediáda

Ve fyzikální soutěži pro 7. ročníky naši školu reprezentovala 2 tříčlenná družstva:

Dreisteini (J. Balát, E. Červenková a V. Urban ze 7. B)

3 stateční (M. Sojka, T. Dražan a M. Matoušek ze 7. A)

1. místo	Dreisteini	7. B
5. místo	3 stateční	7. A

soutěžilo celkem 6 družstev z 5 škol

připravovala p. u. Blažková

Bobřík informatiky

Soutěž probíhá na školách, u počítačů. Každý soutěžící dostane elektronický test s 15 otázkami. Po skončení testu se soutěžící ihned dozví, kolik bodů získal, které úlohy odpověděl správně a zda bobříka ulovil (www.ibobr.cz)

Benjamin

12 úspěšných z 57 řešitelů na škole, 1556 úspěšných z 6079 řešitelů v ČR

202. místo v ČR	Balát Jan	7. B	208 bodů
202.	Urban Václav	7. B	208 bodů
258.	Hrabánek Pavel	6. A	204 bodů

Kadet

10 úspěšných z 21 řešitelů na škole, 1836 úspěšných z 4812 řešitelů v ČR

488. místo v ČR	Melcerová Linda	9. A	197 bodů
576.	Benešová Lucie	9. A	192 bodů
847.	Bálková Simona	9. A	182 bodů

připravovaly p. u. Blažková a p. u. Menšíková

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Recitace

Do okresního kola postoupili: J. Vyhnánek, P. Vilímová, R. Vilímová a M. Uher

Okresní kolo:

I. kategorie

2. místo	Vyhnánek Jakub	3. B	<i>postoupil do krajského kola</i> <i>připravovala p. u. Došková</i>
----------	----------------	------	---

II. kategorie

2. místo	Vilímová Radka	5. B	<i>postoupila do krajského kola</i> <i>připravovala p. u. Zelenková</i>
----------	----------------	------	--

Olympiáda v ČJ

Do okresního kola postoupily I. Hrabánková a M. Novotná

Okresní kolo:

Kategorie I.

2. místo	Hrabánková Iva	8. A	<i>postoupila do krajského kola</i> 38 soutěžících
----------	----------------	------	--

Krajské kolo:

3. místo	Hrabánková Iva	8. A	<i>postoupila do celostátního kola</i> <i>(22.-28. 6. 2012)</i> <i>připravovala p. u. Polzerová</i> 32 soutěžících
----------	----------------	------	--

Konverzační soutěž v AJ

Okresní kolo:

Kategorie I. A

7. místo	Vokřál Jiří	7. B	10 soutěžících
----------	-------------	------	-----------------------

Kategorie II. A

7.–8. místo	Melcerová Linda	9. A	17 soutěžících
12. místo	Hrabánková Iva	8. A	

připravovala p. u. Vernerová

Fotbal

Coca Cola Cup

Žáci naší školy postoupili ze základního kola vítězstvím ve Zruči nad Sázavou. V 1. kole, které se konalo v Čáslavi, se umístili na 2. místě.

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Přebor škol v šachu

Okresní kolo: *(družstva, podzim 2011, K. Hora)*

Mladší žáci:

1. místo

Jarmila Plechatová, Kryštof Novák, Lukáš Roubíček, Ondřej Houda

Starší žáci:

1. místo

Pavel Plechata, Iva Hrabánková, Eva Mulenková, Petr Zouplna

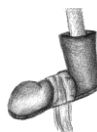
*obě družstva postoupila do krajského kola v Neratovicích
připravila p. u. Vilimová*

Florbal

Orion Cup

Okreskové kolo:

Žáci postoupili z okreskového kola vítězstvím ve Zruči nad Sázavou.

Mladší žáci:

Okresní finále:

3. místo

Kutná Hora

Verner Lukáš, Verner Jan, Feher Martin, Bílý Roman,
Petrásek Jiří, Vokřál Jiří, Hrabánek Pavel, Kopp Jaroslav,
Kopp Tomáš, Bílek Marek

Starší žáci:

Okresní finále:

6. místo

Kutná Hora

Randlízsek Daniel, Marek Jan, Gross Tomáš, Barták Lukáš,
Barták Ivo, Vyhnanek Tomáš, Holeček Jakub, Myslivec
Filip, Srb Dominik, Navrátil Jakub

Minifotbal

V okreskovém kole jsme obsadili 2. (nepostupové) místo.

McDonald's Cup

Okresní kolo:

1. - 3. třída:

3.místo

Tomáš Roubíček, Tomáš Slavík, Matěj Král, Lukáš Pazdera, Lukáš Jirovský,
Matěj Dvořák, Václav Čálek, Marek Klepal, Jan Mašek, Antonín Stoupa,
Tomáš Skalický, Radek Pazdera, Lukáš Roubíček, Anna Mašková

4. - 5. třída:

1.místo

Michal Bareš, Michal Čermák, Michal Červinka, David Vyhnanek, Václav
Šmejda, Václav Pufler, Jan Plzák, Milan Šotka, Valdemar Šusta, Jiří Plzák,
Lukáš Roubíček, Radek Pazdera, Tomáš Skalický, Václav Čálek

postoupili do krajského kola

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Vybíjená

Okresní kolo: (4. a 5. třídy)

Preventan Cup

3.místo David Láška, Jaroslav Mašin, Jiří Plzák, Dan Verner, Dominik Sellner, Jakub Vojtišek, Jiří Vyhnánek, Vít Srb, Václav Pašek, Josef Provazník, Václav Šmejda, David Vyhnánek, Mikuláš Uher, Jan Plzák

Atletický čtyřboj

Starší žáci (družstva, podzim 2011)

Dívky:

3. místo Zemanová Jana, Pokorná Nicole, Hrabánková Iva, Brandejská Kateřina, Kratochvílová Tereza

Chlapci:

3. místo Gross Tomáš, Lupínek Martin, Novák Martin, Marek Jan, Vacka Jan

Mladší žáci (družstva, podzim 2011)

Dívky:

2. místo: Mihulová Adéla, Zadražilová Kamila, Benešová Barbora, Švarcová Michaela, Srbová Lenka

Chlapci:

4. místo: Petrásek Jiří, Kroužel Jiří, Verner Jan, Verner Lukáš, Novotný Ondřej

Duatlon (plavecko-běžecský pohár)

Okresní kolo:

1. místo	Verner Jan	7. B
2. místo	Bělinová Adéla	9. A
3. místo	Vyhnánek Jiří	5. B

postoupili do krajského kola v Neratovicích, kde s nimi soutěžila také D. Försterová

Pohár rozhlasu (atletika družstev)

Starší žáci:

Dívky:

5. místo Zemanová Jana, Pecinovská Barbora, Sedláčková Jiřina, Hrabánková Iva, Brandejská Kateřina, Kratochvílová Tereza, Kalousová Daniela, Lebedová Adriana

Chlapci:

3. místo Gross Tomáš, Lupínek Martin, Novák Martin, Barták Lukáš, Randlízsek Daniel, Barták Ivo, Vyhnánek Jan, Kopka Adam

Mladší žáci:

Dívky

3. místo Mihulová Adéla, Zadražilová Kamila, Benešová Barbora, Švarcová Michaela, Zadražilová Lucie, Försterová Denisa, Srbová Lenka, Bílková Klára

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY

Chlapci

7. místo

Petrásek Jiří, Kroužel Jiří, Verner Jan, Verner Lukáš, Novotný Ondřej,
Kroužel Jiří, Malý Petr, Drahota Antonín, Hrabánek Pavel

Atletická olympiáda (jednotlivci, podzim 2011)

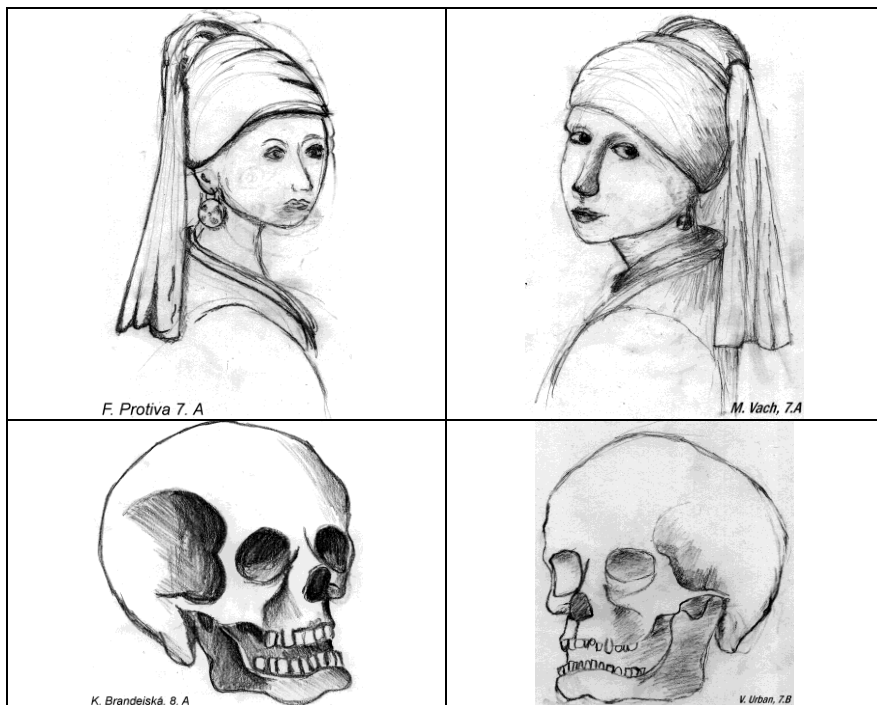
1. místa: Barták Ivo (60 m př.), Gross Tomáš (60 m, 150 m, 300 m, skok daleký)
2. místa: Švarcová Michaela (60 m př.), Gross Tomáš (100 m př.)
3. místa: Verner Jan (800 m), Kalousová Daniela (kriket),
Försterová Denisa (1 500m), Novák Martin (1 500m),
Randlízsek Daniel (skok daleký), Sedláčková Jiřina (oštěp)

Přípravka:

3. místa: Náhlovská Tereza (skok daleký), Semíková Patricie (kriket)

na sportovní soutěže žáky připravovali učitelé TV

F. Protiva 7. A

M. Vach, 7.A

K. Brandejská, 8. A

V. Urban, 7.B

M. Kačerovská, 5.B

Obrázek na titulní straně nakreslila Anička Mašková ze 4. A